

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1151/2025
30.10.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлана Томић Јокић, председника већа, Дијане Јанковић, Александра Степановића, Мирољуба Томића и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Врховног суда Немањом Симићевићем, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Дениса Вучића и др., због кривичног дела тешко убиство из члана 114. став 1. тачка 2. Кривичног законика и др., одлучујући о захтевима за заштиту законитости браниоца окривљених Дениса Вучића и Данијела Вучића, адвоката Душана Сакића и браниоца окривљеног Дениса Вучића, адвоката Дарка Милутиновића, поднетим против правноснажних пресуда Вишег суда у Краљеву К.бр.3/24 од 30.12.2024. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 216/25 од 01.07.2025.године, у седници већа одржаној дана 30.10.2025. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ, као неосновани, захтеви за заштиту законитости браниоца окривљених Дениса Вучића и Данијела Вучића, адвоката Душана Сакића и браниоца окривљеног Дениса Вучића, адвоката Дарка Милутиновића, поднети против правноснажних пресуда Вишег суда у Краљеву К.бр.3/24 од 30.12.2024. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 216/25 од 01.07.2025. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Краљеву К.бр.3/24 од 30.12.2024. године окривљени Денис Вучић је оглашен кривим да је извршио кривично дело тешко убиство из члана 114. став 1. тачка 2. КЗ, за које дело је осуђен ма казну затвора у трајању од двадесет година, у коју казну му је урачунато време проведено у притвору од 15.09.2023. године и може трајати до упућивања окривљеног у Завод за извршење кривичних санкција, али најдуже док не истекне време трајања казне изречене у првостепеној пресуди, окривљени Кристијан Рецеповић оглашен кривим да је извршио кривично дело помоћ учиниоцу после извршеног кривичног дела из члана 333. став 3. у вези става 1.КЗ, за које дело му је утврђена казна затвора у трајању од две године и кривично дело учествовање у групи која изврши кривично дело из члана 349. став 1. КЗ, за које дело му је утврђена казна затвора у трајању од две године и шест месеци, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од четири године, у коју казну му је урачунато време проведено у притвору од 15.09.2023. године и може трајати до упућивања оптуженог у Завод за извршење кривичних санкција, али најдуже док не истекне време

трајање казне изречене у првостепеној пресуди, а окривљени Данијел Вучић, АА и ББ су оглашени кривим да су извршили по једно кривично дело учествовање у групи која изврши кривично дело из члана 349. став 1. КЗ, за које дело је Данијел Вучић осуђен на казну затвора у трајању од четири године и шест месеци, у коју казну му је урачунато време проведено у притвору од 15.09.2023. године до 27.02.2024. године, а окривљени ББ и АА на казне затвора у трајању од по једне године, у које им је урачунато време проведено у притвору од 15.09.2023. године до 27.02.2024. године.

Истом пресудом, оштећени малолетни ВВ, ГГ и ДД су упућени на грађанску парницу ради остваривања имовинскоправног захтева. Обавезани су окривљени Денис Вучић, Данијел Вучић, Кристијан Реџеповић, ББ и АА да на име паушала, а у корист буџетских средстава суда плате износ од по 10.000,00 динара као и трошкове кривичног поступка, о чијој висини ће суд одлучити посебним решењем, све у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 216/25 од 01.07.2025. године одбијене су као неосноване жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Краљеву, бранилаца окривљеног Дениса Вучића, браниоца окривљеног Данијела Вучића, окривљеног Кристијана Реџеповића и његовог браниоца, браниоца окривљеног АА и браниоца окривљеног ББ, па је потврђена пресуда Вишег суда у Краљеву К.бр.3/24 од 30.12.2024. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтеве за заштиту законитости су поднели:

- бранилац окривљених Дениса Вучића и Данијела Вучића, адвокат Душан Сакић, због повреда закона из члана 438. став 2. тачка 1) и 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев као основан, укине побијане пресуде и списе предмета врати првостепеном суду на поновно одлучивање, пред потпуно измењеним већем.

- бранилац окривљеног Дениса Вучића, адвокат Дарко Милутиновић, због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 1) и 439. тачка 2) и 3) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев као основан, преиначи побијане пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе или да му изрекне блажу кривичну санкцију или да наведене пресуде укине и списе предмета врати на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио примерке захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и, у седници већа коју је одржао без обавештења јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва и бранилаца окривљених, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета, са правноснажним пресудама против којих су захтеви за заштиту законитости поднети, па је након оцене навода у захтевима, нашао:

Захтеви за заштиту законитости браниоца окривљених Дениса Вучића и Данијела Вучића, адвоката Душана Сакића и браниоца окривљеног Дениса Вучића, адвоката Дарка Милутиновића су неосновани.

Указујући на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљених Дениса Вучића и Данијела Вучића, адвокат Душан Сакић и бранилац окривљеног Дениса Вучића, адвокат Дарко Милутиновић у захтевима за заштиту законитости истичу да се побијане пресуде заснивају на доказима на којима се по закону не могу заснивати и то на записнику о саслушању окривљеног ББ у Полицијској управи у Краљеву, као и на исказима овог и осталих окривљених које су дали пред јавним тужиоцем Вишег јавног тужилаштва у Краљеву. Свој став браниоци образлажу наводима да су сви окривљени лица ромске националности, да је матерњи језик окривљеног ББ мешавина ромског и румунског језика, као и да је исти апсолутно неписмен, па није могао потписати записник о сопственом саслушању у полицији у присуству браниоца, а записник по завршеном саслушању није му ни прочитан и такве констатације на записнику нема. Првостепени суд је своју пресуду засновао и на записницима о саслушању свих окривљених пред јавним тужиоцем, иако истима том приликом није предочена одредба члана 11. став 3. ЗКП, којом је прописано да током целог поступка, а који обухвата предистражну фазу у полицији, истражну фазу и главни претрес, окривљени као странке у поступку морају бити у свакој фази поучени о праву на употребу свог ромског језика и на писмо на том језику. По оцени бранилаца, чињеница да су окривљени о наведеним правима поучени у полицији не подразумева да је наведена поука вредела и приликом саслушања пред јавним тужиоцем а чињеница да су приликом саслушања на главном претресу окривљени упозорени о свом праву из члана 11. став 2. ЗКП, те на записнику констатовано да окривљени изјављују да у свему остају при исказу који су дали на записнику о саслушању код јавног тужиоца, не може конвалидирати чињеницу да исти о својим правима нису поучени пред јавним тужиоцем. На крају, браниоци су истакли да је Апелациони суд извео погрешан закључак позивајући се на одредбу члана 438. став 1. тачка 5) ЗКП, наводећи да првостепени суд није начинио битну повреду одредаба кривичног поступка, са образложењем да наведена одредба говори о повреди права из члана 11. ЗКП која је учињена на главном претресу.

Врховни суд је наводе бранилаца окривљених оценио као неосноване из следећих разлога:

Из списка предмета произилази да је Полицијска управа Краљево - одељење криминалистичке полиције дана 15.09.2023. године сачинила записник о саслушању осумњиченог ББ, те је у самом записнику констатовано да је на основу члана 11. ЗКП осумњичени обавештен да је пред тим органом поступка као службени језик у употреби српски језик, да осумњичени има право да се служи својим језиком или језиком који разуме, те да уколико жели да користи свој језик и не разуме српски језик, да ће му се осигурати усмено превођење, те је тада осумњичени ББ навео да разуме српски језик, да није писмен и да зна да се потпише. У записнику је још наведено да је на основу члана 68. ЗКП осумњичени поучен о својим правима у предистражном поступку, између осталог да има право да у најкраћем року, а увек пре првог саслушања, подробно и на језику који разуме буде обавештен о делу које му се ставља на терет. Осумњиченом је омогућен поверљив разговор са браниоцем по службеној дужности Владимиром Раичевићем, а на крају записника је констатовано да су на основу члана 235. став 1. ЗКП осумњичени и његов бранилац по службеној дужности упозорени да имају право да прочитају записник или да захтевају да им се записник прочита, те су осумњичени и његов бранилац прочитали записник и нису имали

примедбе. Записник су потписали осумњичени ББ, бранилац по службеној дужности Владимир Раичевић и овлашћено службено лице ЂЂ.

Поред наведеног, у записницима о саслушању окривљеног Кристијана Рецеповића у полицијској управи Краљево - одељење криминалистичке полиције дана 15.09.2023. године и окривљених Дениса Вучића, Данијела Вучића и АА дана 16.09.2023. године је такође констатовано да осумњичени на основу члана 11. ЗКП имају право да се служе својим језиком или језиком који разумеју, те да уколико желе да користе свој језик и не разумеју српски језик, да ће им се осигурати усмено превођење, те сви окривљени навели да разумеју српски језик, а окривљени пре саслушања поучени и опозорени о својим правима из члана 68. став 1. ЗКП и то да у најкраћем року пре слушања, а увек пре првог саслушања, подробно и на језику који разуме буде обавештен о делу које му се ставља на терет. Њихови искази су дати у присуству бранилаца по службеној дужности, нису имали примедбе на састав записника и исте су потписали.

У записницима о саслушању свих окривљених пред јавним тужиоцем у Краљево у предмету Кти.бр. 25/23 дана 16.09.2023. године, као и на записнику о саслушању окривљеног Рецеповића дана 23.11.2023. године је констатовано да су окривљени поучени и опозорени о својим правима из члана 68. став 1. ЗКП и то да у најкраћем року пре слушања, а увек пре првог саслушања, подробно и на језику који разумеју буду обавештени о делима која им се стављају на терет. На крају записника је констатовано да су окривљени слушали шта је диктирано у записник, те да је унето оно што су рекли и нису тражили да читају записник, па су исте потписали окривљени, бранилац по службеној дужности, записничар и јавни тужилац, а што се тиче записника о саслушању окривљеног ББ пред јавним тужиоцем, једина разлика у односу на остале записнике је та што се овај окривљени потписао стављањем кажипрста. На главном претресу приликом саслушања, окривљени су поучени о свом праву у смислу члана 11. ЗКП, а окривљени Денис Вучић и Данијел Вучић се изјаснили да им је потребан преводилац за ромски језик али су одбране износили на српском језику у присуству преводиоца за ромски језик при чему је Данијел Вучић одбрану у потпуности изнео на српском језику, док је Денис Вучић започео изношење одбране на ромском језику, а онда се изјаснио да ће наставити на српском језику, да би након изношења одбрана свих окривљених Денис и Данијел Вучић истакли да им више није потребно присуство преводиоца.

Одредбом члана 11. став 1. ЗКП је прописано да су у поступку у службеној употреби српски језик и ћирилично писмо, а други језици и писма у службеној употреби су у складу са Уставом и законом. Ставом 3. наведеног члана је прописано да странке, сведоци и друга лица која учествују у поступку имају право да у току поступка употребљавају свој језик и писмо, а ако се поступак не води на њиховом језику и ако, након поуке о праву на превођење, не изјаве да знају језик на коме се поступак води и да се одричу права на превођење, обезбедиће им се на терет буџетских средстава превођење онога што они или други износе, као и превођење исправа и другог писаног доказног материјала. Превођење обавља преводилац.

Имајући наведено у виду, по оцени Врховног суда, записници сачињени пред јавним тужиоцем Вишег јавног тужилаштва у Краљево представљају законите доказе,

из разлога што су окривљени најпре приликом саслушања у полицији упозорени о свом праву из члана 11.ЗКП и сви навели, иако се ради о лицима ромске националности, да разумеју српски језик, на ком су и изнели своје одбране у присуству бранилаца по службеној дужности и нису имали примедбе на сачињене записнике.

Стоји чињеница да окривљенима приликом саслушања пред јавним тужиоцем није предочена одредба члана 11. ЗКП. Међутим, наведена чињеница не чини записнике о саслушању окривљених пред јавним тужиоцем незаконитим и немају за последицу њихово обавезно издвајање из списка предмета, јер се по оцени Врховног суда сви записници о саслушању окривљених када је у питању њихово право на коришћење матерњег језика морају посматрати као целина и тек на основу тога донети закључак да ли је на основу поступања органа поступка током целог поступка, окривљенима ускраћено право на изношење одбране. Имајући у виду да су се сви окривљени на записнику о саслушању у полицији изјаснили да разумеју српски језик и изнели одбрану на српском језику, по оцени Врховног суда, пропуштање од стране јавног тужиоца да окривљенима предочи право из члана 11. ЗКП представља повреду релативног карактера, из разлога што су окривљени лица која поред ромског језика разумеју и српски језик, па самим тим истима није повређено право на одбрану тиме што им у једној фази поступка није предочена могућност да одбрану изнесу и на свом матерњем језику, посебно уколико се има у виду да им је у осталим фазама поступка, приликом саслушања у полицији и на главном претресу предочено наведено право. Самим тим, наведени пропуст нема за последицу увек незаконитост доказа, већ је суд овлашћен да у току поступка цени законитост тог доказа, односно да ли је повреда наведене одредбе таквог значаја да тај доказ треба издвојити из списка предмета, а суд је у конкретном случају оценио да је наведени записник законит и да га не треба издвојити из списка предмета.

Притом, Врховни суд је имао у виду да су окривљени приликом саслушања пред јавним тужиоцем поучени и упозорени о својим правима из члана 68. став 1. ЗКП и то да у најкраћем року пре саслушања, а увек пре првог саслушања, подробно и на језику који разумеју могу да буду обавештени о делу које им се ставља на терет, као и да су исказе пред замеником јавног тужиоца дали у присуству својих бранилаца, са којима заједно нису имали примедбе на сачињавање записника.

Неосновани су наводи бранилаца окривљених да је незаконит и записник о саслушању окривљеног ББ сачињен у полицији, са образложењем да је овај окривљени неспимен, па није могао потписати записник о сопственом саслушању у присуству браниоца, а записник по завршеном саслушању није му ни прочитан и такве констатације на записнику нема. Ово из разлога што је овај окривљени пре саслушања у полицији навео да није писмен, али исто тако навео да зна да се потпише, те је на записнику констатовано да су на основу члана 235. став 1.ЗКП осумњичени и његов бранилац по службеној дужности упозорени да имају право да прочитају записник или да захтевају да им се записник прочита, те да су окривљени и његов бранилац прочитали записник и нису имали примедбе. По оцени Врховног суда, иако је овај окривљени неписмено лице, исти је том приликом имао браниоца по службеној дужности, који је прочитао записник о саслушању окривљеног и није имао примедбе на сачињавање истог, док је окривљени током саслушања слушао гласно диктирање исказа у записник.

Имајући све наведено у виду, записници о саслушању окривљеног ББ у Полицијској управи у Краљеву, као и записници о саслушању свих окривљених које су дали пред јавним тужиоцем Вишег јавног тужилаштва у Краљеву представљају законите доказе и на истима су се могле засновати побијане пресуде, па је суд оценио као неосноване наводе бранилаца окривљених којима су указивали на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Указујући на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљених Данијела Вучића и Дениса Вучића, адвокат Душан Сакић истиче да су према ставу нижестепених судова објективни услови инкриминације кривичног дела из члана 349. став 1. КЗ управо оне три тешке телесне повреде које су констатоване у изреци пресуде. Међутим, по оцени браниоца, наведене повреде заједно са многобројним лаким телесним повредама које су наношене, су претходно конзумиране у бићу кривичног дела из члана 349. став 1. КЗ, а уколико су наношене након ове три тешке телесне повреде, онда би се радило о привидном идеалном стицају у виду инклузије. Такође, нижестепени судови су значајно другачије видели оно што у овом случају подразумева појам, односно одређење овог кривичног дела у погледу групе људи, јер то није група како је уређено одредбом члана 112. став 22. КЗ. По оцени браниоца, погрешан је закључак да број од четири лица задовољава потребан број активних субјеката овог кривичног дела, без обзира на допринос у наношењу тешких телесних повреда, па чак и у случају да је те повреде или од неке од њих наносио окривљени Денис Вучић, које би у том случају биле конзумиране у бићу кривичног дела за које је он оглашен кривим. Бранилац на крају указује да наведено дело спада у групу кривичних дела против јавног реда и мира, али да шума у којој су били слетели са пута је удаљена неколико десетина метара од главног пута, а нема кућа у близини, па то не може бити место где се штити јавни ред и мир. Имајући наведено у виду, у конкретном случају нису остварена објективна и субјективна обележја кривичног дела из члана 349. став 1. КЗ.

Указујући на повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, бранилац адвокат Дарко Милутиновић у захтеву за заштиту законитости истиче да се у радњама окривљеног Дениса Вучића не стичу елементи кривичног дела тешко убиство из члана 114. став 1. тачка 2) КЗ, већ евентуално кривичног дела убиство из члана 113. КЗ. Свој став бранилац образлаже наводима да је током поступка утврђено да су оштећеном сви окривљени задавали ударце, услед чега је изгубио свест, а да су окривљени Данијел Вучић, ББ и АА напустили лице места док су окривљени Денис Вучић и Кристијан Рецеповић остали поред оштећеног, па је самим тим безобзирно насилничко понашање, уколико га је уопште било, престало, а о насилничком понашању се може говорити само до тренутка када је оштећени изгубио свест, али не и након тога, те оштећени није лишен живота када су га сви окривљени заједничким деловањем тукли, већ је тада изгубио свест, а ударање након тога од стране окривљеног Дениса Вучића се не може квалификовати као насилничко понашање. По оцени браниоца, уколико нема елемената кривичног дела насилничко понашање из члана 344. КЗ, нема ни елемената кривичног дела тешко убиство при безобзирном насилничком понашању из члана 114. став 1. тачка 2) КЗ, јер је потребно да смрт лица наступи у узрочно-последичној вези са таквим понашањем. Поред тога, заштитни објект наведеног кривичног дела је јавни ред и мир а последица, значајније угрожавање спокојства грађана или теже ремећење јавног реда и мира, а како се критични догађај одиграо у

мрачној шуми, на сеоском путу без присуства јавности, нема угрожавања јавног реда и мира.

Врховни суд је наводе браниоца окривљених Данијела Вучића и Дениса Вучића, адвоката Душана Сакића у односу на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП и браниоца окривљеног Дениса Вучића, адвоката Дарка Милутиновића у односу на повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП оценио као неосноване из следећих разлога:

Изреком пресуде Вишег суда у Краљеву К.бр.3/24 од 30.12.2024.године окривљени су оглашени кривим да су у току ноћи између 14. и 15. септембра 2023. године, у селима ... и ..., град Краљево, поступајући као урачунљива лица, при чему су били свесни свог дела и хтели његово извршење и свесни да је њихово дело забрањено, окр. Денис Вучић умишљајно другог лишио живота при безобзирном насилничком понашању, окр. Кристијан Рецеповић на други начин помагао учиниоцу кривичног дела за који је прописан доживотни затвор да не буде откривен и учествовао у групи која је заједничким деловањем неком лицу нанела тешке телесне повреде, а окр. Данијел Вучић, окр. АА и окр. ББ учествовали у групи која је заједничким деловањем неком лицу нанела тешке телесне повреде, тако што је након краће вербалне расправе између окр. Дениса Вучића и оштећеног сада покојног ЕЕ у угоститељском објекту „...“ у селу ..., најпре окр. Денис Вучић оштећеном сада пок. ЕЕ из ..., задао један ударац отвореном шаком у пределу лица, а затим га руком стегао у пределу врата, у тзв. "шпанску крагну", када је окр. Данијел Вучић оштећеном задао ударац стакленом пивском флашом у пределу главе, која се од силине ударца поломила, након чега су на захтев власника угоститељског објекта, оштећени и окривљени изашли напоље, где су испред паркираног возила марке „...“, регистарских ознака ..., власништво оштећеног, окривљени оштећеног тукли задајући му ударце шакама стиснутим у песнице и ногама обувеним у обућу са чврстим ђоном у пределу главе и тела, па након што их је сведок ЖЖ упозорила да је објекат обезбеђен видео надзором и да ће позвати полицију, окривљени и оштећени су сели у возило оштећеног и кренули у правцу ..., тако што је оштећени сада покојни ЕЕ управљао возилом, па су у току вожње окр. Данијел Вучић и окр. Денис Вучић наставили да туку оштећеног ударајући га рукама стиснутим у песнице у пределу главе, а окр. Данијел Вучић га је и два пута пута убо ножем-бритвом дужине сечива 55мм, са поломљеним врхом, у пределу десног лопачичног предела, коју бритву му је претходно отворио и додао окр. Денис Вучић, рекавши му „Убиј га“, док их је оштећени све време молио да престану да га туку, али су и поред тога окривљени Данијел Вучић и Денис Вучић наставили да му задају ударце рукама, а окр. Денис Вучић му је и претио да ће да га убије у мраку, па је оштећени изгубио контролу над возилом и возилом слетео са локалног пута у селу ..., на месту званом „...“, када се возило зауставило ударивши десном страном о дрво, након чега су сви окривљени изашли из возила, док су оштећеног сада пок. ЕЕ из возила на силу извукли окривљени Данијел Вучић и Денис Вучић и бацили га на тло, када су сви окривљени наставили да оштећеном који није пружао отпор, задају ударце рукама стиснутим у песнице и ногама обувеним у обућу са чврстим ђоном по глави и телу, па су на описан начин заједничким деловањем оштећеном нанели тешке телесне повреде... од којих повреда је оштећени изгубио свест, након чега су окр. Данијел Вучић, окр. АА и окр. ББ напустили место догађаја у ... и пешице кренули ка угоститељском објекту „...“ у селу ... да потраже телефон окр. Данијела Вучића, док су окр. Денис Вучић и окр. Кристијан Рецеповић остали поред

оштећеног, који је након краћег времена почео да долази к свести, када је окр. Денис Вучић наставио да га физички злоставља, тако што му је задао још један ударац ногом обуеном у кожную обућу у пределу груди, а затим га ухватио рукама за врат и снажно га стезао, иако оштећени у том тренутку није пружао никакав отпор, нити је могао да се брани услед претходно задобијених тешких телесних повреда, па је оштећеном безобзирним насилничким понашањем нанео повреде...услед чега је због недостатка кисеоника и прекида дисања дошло до асфиксије-угушења и смрти оштећеног ЕЕ на лицу места. након чега је окривљени Кристијан Реџеповић, да би помогао окр. Денису Вучићу да не буде откривен да је оштећеног лишио живота, заједно са окр. Денисом Вучићем оштећеног сада покојног ЕЕ подигао са тла, држећи га својим рукама испод његових руку, док га је окр. Денис Вучић држао у пределу ногу, па је окр. Кристијан Реџеповић ушао у возило, стао на седиште сувозача и увукао преминулог оштећеног у возило, где су га оставили у лежећем положају на стомаку преко седишта возача и сувозача, а када су се окр. Данијел Вучић, окр. АА и окр. ББ вратили и сазнали да је окривљени мртав и да га је окр. Денис Вучић лишио живота, окр. Данијел Вучић је заједно са окр. Денисом Вучићем каменом ломио стоп светла на возилу, стакло на возачевим вратима и рукама брисали трагове крви са возила, како би прикрили на који начин је оштећени ЕЕ изгубио живот и на овај начин лажно приказали да је његова смрт последица саобраћајне незгоде, након чега су сви заједно напустили лице места, чиме су учинили и то окр. Денис Вучић кривично дело тешко убиство из члана 114. став 1. тачка 2) КЗ, окривљени Кристијан Реџеповић кривично дело помоћ учиниоцу после извршеног кривичног дела из члана 333. став 3. у вези става 1. КЗ и кривично дело учествовање у групи која изврши кривично дело из члана 349. став 1. КЗ, а окр. Данијел Вучић, окр. АА и окр. ББ, по једно кривично дело учествовање у групи која изврши кривично дело из члана 349. став 1. КЗ.

Одредбом члана 114. став 1. тачка 2) КЗ је прописано да ће се затвором од најмање десет година или затвором од тридесет до четрдесет година казнити ко другог лиши живота при безобзирном насилничком понашању.

Одредбом члана 349. став 1. КЗ прописано је да ко учествује у групи људи која заједничким деловањем лиши живота неко лице или му нанесе тешку телесну повреду, оштети имовину у већем обиму или учини друго кривично дело за које се може изрећи пет година затвора или тежа казна да изврши неко од тих дела, казниће се за само учествовање затвором од три месеца до пет година.

У конкретном случају, у изреци побијане пресуде је наведено да су окривљени на описани начин, поступајући као урачунљива лица, при чему су били свесни својих дела и хтели њихово извршење и свесни да су њихова дела забрањена, окривљени Денис Вучић умишљајно другог лишио живота при безобзирном насилничком понашању, а окривљени Данијел Вучић, учествовао у групи која је заједничким деловањем неком лицу нанела тешке телесне повреде, па су на тај начин наведени сви објективни и субјективни елементи кривичног дела тешко убиство из члана 114. став 1. тачка 2) КЗ, за које је окривљени Денис Вучић оглашен кривим и кривичног дела учествовање у групи која изврши кривично дело из члана 349. став 1. КЗ, за које дело је окривљени Данијел Вучић оглашен кривим. С тога су наводи изложени у захтевима за заштиту законитости бранилаца окривљених којима се истиче да опис радњи извршења дела не садржи све елементе предметних кривичних дела и да се у радњама

окривљеног Дениса Вучића евентуално стичу елементи кривичног дела убиство из члана 113. КЗ, односно да су побијаним пресудама учињене повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, оцењени као неосновани.

Што се тиче кривичног дела из члана 349. став 1. КЗ, окривљени Данијел Вучић, Кристијан Реџеповић, АА и ББ нису оглашени кривим првостепеном пресудом да су наведено кривично дело извршили у саставу групе, у смислу члана 112. став 22. КЗ, која подразумева најмање три лица повезаних ради трајног или повремениог вршења кривичних дела која не мора да има дефинисане улоге својих чланова, континуитет чланства или развијену структуру, нити је у изреци пресуде описан било који елемент из наведеног члана, већ су окривљени оглашени кривим да су учествовали у групи која је заједничким деловањем оштећеном нанела тешке телесне повреде, а који опис представља елемент кривичног дела из члана 349. став 1. КЗ.

По оцени Врховног суда, у погледу кривичног дела из члана 114. став 1. тачка 2) КЗ, за које је окривљени Денис Вучић оглашен кривим, из чињеничног описа пресуде произилази безобзирно насилничко понашање окривљеног Дениса Вучића, које се огледа у континуираном насиљу према оштећеном, које је трајало све време, од почетка сукоба до смрти оштећеног, и које се састојало у ударању оштећеног ногама и рукама, вучењу, хватању оштећеног у „крагну“, давањем ножа окривљеном Данијелу Вучићу са наговарањем да истог убије, и хватањем оштећеног за врат и стезањем рукама, и то тако што је насиље над окривљеним вршио најпре у угоститељском објекту, затим испред њега, у колима и на крају када су оштећеног извадили из кола, те након што се оштећеном вратила свест окривљени наставио да га туче тако што му је задао још један ударац ногом обувеном у кожно обућу у пределу груди, а затим га ухватио рукама за врат и снажно га стезао. Притом, овакво понашање је окривљени Денис Вучић извршио између осталог и у угоститељском објекту и испред истог, које локације представљају јавна места и такво понашање је могло угрозити спокојство грађана или теже реметити јавни ред и мир, због чега је услед таквог понашања окривљени Денис Вучић и замољен да напусти наведени објекат заједно са осталим окривљенима, те насиље над оштећеним вршено и поред локалног пута у селу ..., на месту званом „...“, које такође представља јавно место.

Иако је бранилац окривљеног Дениса Вучића, адвокат Дарко Милутиновић у захтеву за заштиту законитости формално означио повреду закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, која представља законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости, бранилац наведену повреду образлаже наводима да је суд приликом одлучивања о кривичној санкцији повредио одредбу члана 54. КЗ, јер није довољно ценио чињеницу да је окривљени Денис Вучић неосуђивано лице, те да му је изречена престога казна. На овај начин бранилац окривљеног суштински указује на повреду закона из члана 441. став 1. ЗКП.

У осталом делу свог захтева бранилац окривљених Дениса Вучића и Данијела Вучића, адвокат Душан Сакић суштински оспорава утврђено чињенично стање односно повреду закона из члана 440. ЗКП, полемишући са чињеницама утврђеним у правноснажним пресудама и указујући на погрешну оцену доказа од стране нижестепених судова, као и на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП,

односно да је изрека пресуде противречна сама себи и разлози пресуде противречни изреци.

Како повреде закона из члана 438. став 2. тачка 2), 440. и 441. став 1. ЗКП не представљају законске разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу, то се Врховни суд у оцену изнетих навода није упуштао.

Са свега изложеног, на основу одредаба члана 491. став 1. ЗКП, донета је одлука као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Немања Симићевић, с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић